

Dosar nr.2-19689/20

H O T Ă R Ă R E
În numele legii

19 ianuarie 2022
Chişinău

mun.

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul
Stratulat
Grefier

Gheorghe

Mihaela Blanovschi

în sediul instanţei, în şedinţă publică, a examinat cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vîntu Anatolie împotriva Ministerului Justiţiei, intervenient accesoriu Procuratura Generală, Şendrea Nicu, privind constatarea încălcării dreptului, încasarea prejudiciului material, moral şi a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

1. La 28 septembrie 2020, Vîntu Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiţiei prin care a solicitat obligarea statului la repararea prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite de urmărire penală achitarea şi anume a sumei de 11 304 lei cu titlu de prejudiciul material precum şi a sumei de 1 000 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.
2. În motivarea acţiunii, reclamantul Vîntu Anatolie a indicat că la 3 septembrie 2014, de către Procuratura sectorului Râşcani, mun. Chişinău a fost pornit o cauză penală în privinţa sa. La acel moment, exercita funcţia de Primar al comunei Boşcana, r-nul Criuleni.
3. La 24 februarie 2015, i-au fost efectuate percheziţii la domiciliul său, precum şi la domiciliul altor persoane. Tot în aceeaşi zi, au fost efectuate percheziţii în birourile Primăriei Boşcana, r-nul Criuleni, fiind ridicate obiecte importante din sediul instituţiei.
4. Indică că procurorul care instrumenta cazul era Nicu Şendrea. Acesta nu i-a înaintat ordonanţa de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuît, însă la 24 aprilie 2015, i-a înaintat ordonanţa de punere sub învinuire, aplicându-i măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea. Pentru acest motiv, se afla în imposibilitate de a efectua deplasările în scop de serviciu în afara localităţii.
5. Relevă că prin acţiunile abuzive şi ilicite ale procurorului pe caz, i-a fost afectată reputaţia profesională şi imaginea morală în preajma alegerilor locale generale din 14 iunie 2015. Acest fapt a influenţat opinia publică la adoptarea unei atitudini ostile faţă de acesta.
6. Specifică că mama procurorului, Svetlana Şendrea, care activa în calitate de medic de familie, îl denigra zilnic faţa de pacienţii care veneau la consultaţie. Examinarea

dosarului penal a avut loc după încheierea mandatului de primar al comunei Boșcana, iar alegerea ulterioară în această funcție nu a avut loc din cauza acțiunilor ilicite ale procurorului Nicu Șendrea și a mamei acestuia.

7. Susține că prin Sentința din 9 ianuarie 2020, menținută de instanța de apel, a fost achitat pe cele 7 învinuiri formulate de către procuror.
8. Cu referire la pretenția de încasare a prejudiciului material, invocă că aceasta reiese din salariul ratat din cauza absenței de la locul de muncă, din motivul prezentării la ședințele de judecată în primă instanță în cuantum de 1 553,99 lei, cheltuieli pentru asistență juridică în cuantum de 7 500 lei, cheltuieli efectuate în legătură cu chemările în primă instanță de 2 250 lei.
9. În determinarea compensației pentru repararea prejudiciului moral Vîntu Anatolie enumera următoarele circumstanțe: învinuirea pe nedrept de comiterea unei infracțiuni grave; aplicarea măsurii preventive de nepărsire a localității în lipsa oricăror probe; învinuirea adusă a avut o rezonanță evidentă în societate, în perioada activității ultimului în calitate de primar; efectuarea în mod tendențios perchezițiilor, la care au fost ridicate obiecte care au pus în imposibilitate desfășurarea activității administrative; la faza de urmărire penală a fost audiate 44 de martori ai acușării, fiind denigrat la întruniri publice și discuții particulare pentru a-i submina autoritatea și reputația profesională; discriminarea la alegerile locale din 14 iunie 2015, dar și ulterior când exercita statutul de consilier local în perioada 2015-2019, fiind privit ca un potențial condamnat. La fel, specifică că examinarea cauzei penale a durat 5 ani, dintre care: 4 ani – în primă instanță și 1 an – în instanța de apel.
10. Circumstanțele descrise supra i-au lezată integritatea psihică, reputația profesională și percepția publică despre activitatea sa sânguincioasă de primar. În perioada respectivă i s-au accentuat stările de depresie, i-a fost afectată viața personală, nu și-a putut întemeia o familie din cauza puternicului sentiment de nesiguranță și neliniște.
11. *Inter alia*, reclamantul își întemeiază acțiunea în baza următoarelor prevederi legale: Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25.02.1998, art. 43 Cod civil.
12. La 01 februarie 2021, prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală a instanței, Ministerul Justiției a depus referința la cererea de chemare în judecată prin care a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată. (*f.d.80-87*)
13. În susținerea poziției expuse, precizează că existența unei sentințe de achitare, a unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală sau încetarea procesului nu denotă faptul că organul de urmărire penală a admis acțiuni ilicite. Efectuarea acțiunilor procesuale reprezintă o obligație a organului de urmărire penală, care are drept scop de a descoperi circumstanțele și persoana care a comis infracțiunea. Toate măsurile procesuale ce au fost întreprinse sunt prevăzute de lege, sunt necesare într-o societate democratică, au un scop legitim de a asigura lupta cu criminalitatea și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării lor.

14. Cu referire la durata urmăririi penale precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată, pârâtul consideră că s-a desfășurat într-un termen rezonabil.
15. În contextul suferinței fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice ale reclamantului, pârâtul a notat că partea vătămată are obligația de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral, prin probe justificative care ar demonstra prezența unor suferințe cauzate, iar cele invocate de reclamant sunt pur declarative.
16. Referitor la prejudiciul material, partea a invocat că sarcina probațiunii existenței, precum și a mărimii venitului ratat, revine în speță reclamantului, care trebuia să demonstreze că ar fi putut și trebuit să obțină anumite venituri dar nu le-a obținut datorită organului de urmărire penală sau instanței de judecată. Specifică că, reclamantul urmează să dovedească legătura causală dintre acțiunile organului de urmărire penală sau organului de urmărire penală și pagubele cauzate, ca condiție obligatorie de angajare a răspunderii delictuale și mărimea acestora.
17. Cu privire la cheltuielile pentru asistența juridică urmează a fi reținut că reclamantului îi revine sarcina probării existenței și întinerii prejudiciului. În acest sens la materialele cauzei nu sunt anexate probe care demonstrează că reclamantul a achitat onorariul indicat.
18. În drept pârâtul își întemeiază referința în baza următoarelor prevederi legale: art. 5, 27, 55, 56, 59, 60, 67, 183, 186, 238 din Codul de procedură civilă, art.9, 2007, 2016 din Codul civil și Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.
19. La 17 iunie 2021, Vîntu Anatolie a depus o cerere de concretizare a obiectului acțiunii, prin care formulează următoarele pretenții: constatarea încălcării dreptului constituțional a lui Vîntu Anatolie de a nu fi tras ilegal la răspundere penală; încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Vîntu Anatolie a prejudiciului material suportat în cadrul procesului penal în sumă totală de 11 304 lei; încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Vîntu Anatolie a prejudiciului moral suportat ca urmare a acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penală de atragere la răspundere penală a lui Vîntu Anatolie în mărime de 1 000 000 lei; încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Vîntu Anatolie a cheltuielilor de judecată. Cererea de chemare în judecată concretizată a fost pusă pe rol, prin încheierea protocolară din 29 iunie 2021.
20. Prin încheierea protocolară din 10 februarie 2021, s-a dispus atragerea în proces calitate de intervenient accesoriu a Procuraturii Generale a RM.
21. La 29 iunie 2021, prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală a instanței, intervenientul accesoriu Procuratura Generală a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată pe motiv că nu există legătura de cauzalitate între încălcare și prejudiciu. Intervenientul accesoriu susține că la materialele dosarului nu sunt probe concludente, veridice, admisibile și

pertinente care să confirme că reclamantului i-au fost aduse prejudicii considerabile de ordin moral. (f.d.102-105)

22. Totodată, în motivarea referinței relevă că, cazurile de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală și ale procuraturii sunt prevăzute de art.3 din Legea 1545 din 5.02.2018, subliniind că organul de urmărire penală nu a admis ingerințe ilegale a dreptului reclamantului la libertatea și la siguranța prevăzută de art.5 precum și art. 6 al Convenției.
23. Prin încheierea protocolară din 29 iunie 2021, s-a dispus atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a lui Șendrea Nicu.
24. La data de 19 ianuarie 2022, prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală a instanței, intervenientul accesoriu Nicu Șendrea a depus referință, prin care a solicitat respingerea pretențiilor ca fiind neîntemeiate și nemotivate. Cu referire la acțiunile de urmărire penală și anume perchezițiile efectuate la domiciliul lui Vîntu Anatolie, specifică că niciodată pe cauza vizată, procurorul ierarhic superior sau instanța de judecată nu a constatat ilegalitatea perchezițiilor sau ridicării de documente. A conchis că toate acțiunile organului de urmărire penală au fost în conformitate cu legislația în vigoare.

Elucidarea prezenței participanților la proces și poziția acestora:

25. În ședință de judecată, reclamantul Vîntu Anatolie și reprezentantul acestuia, avocatul Postu Marin, s-au prezentat și au solicitat admiterea cererii de chemare în judecată pe temeiurile de fapt și de drept invocate.
26. În ședință de judecată reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției, Vadim Bejan, împuternicit în baza procurii anexate la materialele cauzei, s-a prezentat și a solicitat respingerea acțiunii pe motivele de fapt și de drept invocate în referință.
27. În ședință de judecată intervenientul accesoriu Nicu Șendrea nu s-a prezentat, fiind reprezentat de avocatul Turchin Anatol, care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.
28. În ședință de judecată, reprezentantul intervenientului accesoriu Procuratura Generală nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, ora și locul ședinței de judecată.

Aprecierea instanței de judecată a argumentelor părților și cadrul legal aplicabil situației litigioase:

29. Audiind participanții la proces, studiind cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată din următoarele considerente.
30. Conform art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.
31. În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină

circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea.

32. Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).
33. În conformitate cu art.118 Cod de procedură civilă, Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.
34. Conform prevederilor art.121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.
35. Potrivit dispozițiilor art.130 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, complete, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor.
36. În ședința de judecată s-a constatat că Vîntu Anatolie a fost pus sub învinuire la 24 aprilie 2015, în temeiul art.328 alin.(3) lit.b), d) din Codul penal și i-a fost aplicată măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea pe un termen de 30 de zile. La momentul realizării acțiunilor de urmărire penală, reclamantul deținea funcția de primar al comunei Boșcana din raionul Criuleni. (*f.d.17,174, 188,189*).
37. Succesiv, se atestă că la 9 ianuarie 2019, de către Judecătoria Criuleni a fost pronunțată Sentința de achitare în privința lui Vîntu Anatolie (*f.d.14-30*). Prin Decizia colegiului penal al Curții de Apel Chișinău s-a respins ca nefondat apelul declarat de procurorul Nicu Șendrea (*f.d.31-46*).
38. Inițial, instanța de judecată notează că legea cadru, care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de

urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești, este Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25.02.1998.

39. Noțiunea de acțiuni ilicite, este definită de legea evidențiată supra ca fiind, acele acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infrațiuni).
40. Instanța de judecată determină că adoptarea unei sentințe irevocabile de achitare în privința lui Vîntu Anatolie, raportează acțiunile organului de urmărire penală, ca fiind concordate definiției stabilite de lege, referitor la termenul de acțiuni ilicite. Corespunzător, reclamantului Vîntu Anatolie i-a fost încălcat dreptul de a nu fi tras ilegal la răspundere penală.
41. Conform art. 1405 alin. (1) din Codul civil, în vigoare la data apariției raportului material litigios, prejudiciul cauzat persoanei fizice prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanelor de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată.
42. De menționat că legea cadru ce reglementează raportul juridic material dedus judecării este Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998.
43. În această ordine de idei, conform prevederilor art. 3 alin. (1) și (2) din Legea enunțată, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; f) ridicării ilegale a documentelor

contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare. Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură și din instanțele judecătorești.

44. Conform prevederilor art. 6 din aceeași Lege, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilit de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeuri de reabilitare; c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.
45. Totodată, conform art. 10 din Legea enunțată, dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6.
46. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 1422 aliniatele (1), (2) și (3) Cod civil, în vigoare la data apariției raportului material litigios, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.
47. Astfel, instanța de judecată atestă că în circumstanțele speței, Vîntu Anatolie dispune de dreptul de a pretinde repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, așa cum prin Decizia definitivă și irevocabilă a Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2020, a fost menținută Sentința din 09 ianuarie 2019 de achitare a lui Vîntu Anatolie pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Cu referire la pretenția de încasarea a prejudiciului material:

48. Este de notat faptul că prejudiciul material suportat reprezintă cheltuielile reale, pierderile și costurile măsurabile (în baza bonurilor, facturilor, chitanțelor) suportate în urma atragerii ilegale la răspundere penală.
49. De notat că componența delictului civil include elementele obligatorii ca: prejudiciul, fapta ilicită, raportul causal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția, acestea fiind condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale.

50. Conform art. 7 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998 În cazurile menționate la art.3, persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie a) salariul și alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existență, de care a fost privată în urma acțiunilor ilicite; b) pensia sau indemnizația a cărei plată a fost sistată ca urmare a arestului ilegal și ținerii sub arest; c) averea (inclusiv depunerile bănești și dobânzile aferente, obligațiile împrumuturilor de stat și câștigurile aferente) confiscată ori trecută în venitul statului de către instanța judecătorească sau ridicată de organul de urmărire penală, precum și averea sechestrată; d) amenzile percepute ca urmare a executării sentinței judiciare și cheltuielile de judecată suportate de persoana fizică în legătură cu acțiunile ilicite; e) sumele plătite de ea pentru asistența juridică; f) cheltuielile pentru tratamentul ei, tratament determinat de aplicarea față de aceasta a unor acțiuni ilicite (a maltratării); g) cheltuielile efectuate în legătură cu chemările în organul de urmărire penală, organul procuraturii sau în instanța judecătorească.
51. În aprecierea pretențiilor privind repararea prejudiciului material, instanța de judecată constată că pentru prezentarea reclamantului în ședința de judecată a absentat forțat de la muncă fiindu-i cauzat un prejudiciu material format din ($\frac{1}{2}$ din ziua de muncă din 22.03.2016 = 78,40 lei, $\frac{1}{2}$ din ziua de muncă din 29.03.2016 = 78,40 lei, $\frac{1}{2}$ din salariul de muncă pentru ziua de 04.04.2016 = 82,14 lei, $\frac{1}{2}$ pentru ziua de muncă din 07.04.2016 = 82,14 lei, $\frac{1}{2}$ din ziua de muncă = 86,25 lei, $\frac{1}{2}$ pentru ziua de muncă din 16.05.2016 = 86,25 lei, salariul integral pentru ziua de muncă din 27.09.2017 = 164,28 lei, salariul integral pentru ziua de muncă din 08.12.2017 = 172,50 lei, salariul integral pentru ziua de muncă din 09.11.2018 = 163,63 lei, salariul integral pentru ziua de muncă din 07.12.2018 = 280 lei, salariul integral pentru ziua de muncă din 09.01.2019 = 280 lei) în cuantum de 1 553,99 lei. În confirmarea poziției reclamantul sunt și ordinele cu privire la acordarea concediului neplătit domnului Anatolie Vîntu (f.d.47-56).
52. La caz, instanța reține că, în cadrul examinării cauzei penale precizate, reclamantul Vîntu Anatolie a beneficiat de asistență juridică calificată, fapt ce se denotă din: contractul de asistență juridică nr.10 din 18 ianuarie 2016 încheiat cu Iachimov Cristina, stabilind un onorariu de 5 000 lei (f.d.58-59) și contractul de asistență juridică nr.36 din 4 aprilie 2019 încheiat cu Iachimov Cristina cu onorariu de 2 500 lei (f.d.60-61), precum și bonul de plată XL nr. 553334 din 18.01.2016 cu suma de 800 lei, bonul de plată PL nr. 502735 din 03.04.2019 cu suma de 4200 lei, bonul de plată XL nr. 502736 din 03.04.2019 cu suma de 500 lei bonul de plată XL nr. 502918 din 13.07.2020 cu suma de 2000 lei (f.d.2-5). Plata transportului avocatului a câte 150 lei pentru cele 15 ședințe de judecată pentru care avocatul a fost necesară deplasarea sa, fapt confirmat prin borderoul de calcul întocmit de avocatul Cristina Iachimov (f.d.62).
53. Astfel, instanța de judecată atestă că reclamantul pentru o perioadă de 5 ani a fost impus să își probeze nevinovăția în fața organului de urmărire penală, organelor

procuraturii și instanțelor judecătorești, față de care a fost aplicată și o măsură preventivă cu privire la obligarea de a nu părăsi localitatea și fiind în imposibilitate de a-și onora obligațiile pe care le avea în calitate de primar.

54. Instanța de judecată conchide că prejudiciul material solicitat de reclamant este probat în modul corespunzător prin acte care confirmă absența de la muncă a reclamantului și tarifele aplicabile pentru fiecare zi absentă, ordine de acordare a concediului neplătit (f.d.), bonuri de plată, precum și deplasarea avocatului la ședințele de judecată, astfel se resping argumentele pârâtului și intervenienților accesorii, ca declarative.
55. Referitor la argumentele părții pârâte precum că existența unei sentințe de achitare, a unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală sau încetarea procesului nu denotă faptul că organul de urmărire penală a admis acțiuni ilicite, instanța de judecată atestă că art.6 lit. a) dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare, raționament din care respinge pretențiile părții pârâte ca neîntemeiate.
56. Ce referire la argumentul intervenientului accesoriu că nu există legătura de cauzalitate între încălcare și prejudiciu, instanța de judecată atestă că documentele prezentate de către reclamant demonstrează legătura absenței de la muncă din motivul prezentării în ședință de judecată, respectiv afirmațiile intervenientului accesoriu sunt pur declarative și neîntemeiate.
57. Totodată, de către intervenientul accesoriu s-a menționat că niciodată pe cauza vizată, procurorul ierarhic superior sau instanța de judecată nu s-a constatat ilegalitatea perchezițiilor sau ridicării de documente.
58. Instanța de judecată notează că într-o societate democratică atribuția de bază a statului este protecția persoanei. Prin instituirea normelor procesual-penale, statul urmărește scopul de a proteja persoana și societatea de infracțiuni, dar, în același timp, să protejeze persoana și societatea de abuzurile persoanelor investite cu atribuții de cercetare a infracțiunilor, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.
59. Pe cale de consecință, instanța de judecată constată legalitatea pretenției de reparare a prejudiciului material suportat pe perioada examinării dosarului penal cu privire la acuzarea lui Vîntu Anatolie în comiterea infracțiunii de la art. 328 alin.(3), lit.b) din Codul penal, or cheltuielile de asistență juridică au fost suportate *de facto*, fapt confirmat prin probele anexate la cererea de chemare în judecată.
- Cu referire la pretenția de încasare a prejudiciului moral:***
60. Instanța de judecată reține că potrivit art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

61. Concomitent, instanța de judecată relevă că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a făcut o serie de aprecieri notabile în ceea ce privește proba prejudiciului moral, constatând în repetate rânduri că proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul și raportul de cauzalitate să fie prezumate, instanțele urmând să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu și a împrejurărilor în care a fost săvârșită, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă (cauza A. împotriva Norvegiei, nr. 28070/06, 9 aprilie 2009).
62. Conform art.1422 Cod Civil, în vigoare la data apariției raportului juridic, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.
63. Conform art.1423 Cod Civil, în vigoare la data apariției raportului juridic, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.
64. Astfel, pe lângă gravitatea prejudiciului moral ce trebuie luată în considerare pentru stabilirea despăgubirii, este imperioasă analiza criteriului de echitate. Or, dacă gravitatea prejudiciului moral este considerabilă, și despăgubirea ce urmează a fi acordată trebuie să fie una substanțială. Astfel, despăgubirea trebuie să fie una justă, rațională, echitabilă, adică în așa fel stabilită încât să asigure efectiv o compensație suficientă, dar nu exagerată, a prejudiciului moral suferit.
65. În contextul expus, la aprecierea mărimii prejudiciului moral cauzat reclamantului Anatolie Vîntu, instanța va ține cont de următoarele aspecte: integritatea psihică, reputația profesională și percepția publică despre activitatea sa de primar, învinuirea adusă a avut o rezonanță evidentă în societate, i-a fost afectată viața personală, sentimentul de nesiguranță și neliniște.
66. În această ordine de idei, prin intentarea cauzei penale în privința reclamantului, ultimului i s-a adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale, inclusiv dreptului la viața sa privată, pe care le-a suportat în urma acțiunilor organului de urmărire

penală, ale procuraturii și instanțelor de judecată. Suferințele psihice provocate de situația creată i-au cauzat consecințe determinate de stări de depresie, de anxietatea, prin pierderea încrederii în oameni și alți factori care derivă suferințele morale. Cu toate acestea, instanța de judecată apreciază suma solicitată în mărime de 1 000 000 lei ca fiind una excesivă.

67. Raportând cadrul legal incident raportului juridic litigios la circumstanțele cauzei, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial pretenția privind repararea prejudiciului moral cu în particular de 40 000 lei, sumă ce reprezintă un quantum rezonabil, echitabil și proporțional gravității faptelor și circumstanțelor. Pe parcursul examinării cererii de chemare în judecată, instanța de judecată a stabilit cu certitudine că reclamantul Vîntu Anatolie, în urma intentării cauzei penale de acuzare în comiterea infracțiunii de la art.328 alin. (3) lit. b) Cod penal, ultimul a suportat suferințe psihice, manifestate prin stări de frică, anxietate, umilință inclusiv după rămânerea definitivă și irevocabilă a sentinței de achitare, stări ce sunt apreciate și de CtEDO ca fiind componente ale prejudiciilor nepatrimoniale (cauzele Sommerfeld împotriva Germaniei, McFarlane împotriva Irlandei, Kakamoukas și alții împotriva Greciei, etc.).
68. În conformitate cu prevederile art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Vîntu Anatolie împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală, Șendrea Nicu, privind constatarea încălcării dreptului, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

Se constată încălcarea dreptului lui Vîntu Anatolie de a nu fi tras ilegal la răspundere penală.

Se încasează de la stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Vîntu Anatolie prejudiciu material de 11 304 (unsprezece mii trei sute patru) lei, prejudiciu moral de 40 000 (patruzeci mii) lei și costul cheltuielilor de asistență juridică de 5 000 (cinci mii) lei.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Stratulat
judecătorul

Gheorghe

